

[Hanne Reintoff.]

langt større kapacitet, større viden, og jeg tror også, vi først og fremmest måtte have en større uafhængighed af industrien, end tilfældet er; de statslige instanser, der for øjeblikket fører kontrol med forureningen, måtte eventuelt underkastes folkelig kontrol. Alt for ofte har vi set ulykker, fejl og misforståelser, der er sket, om jeg så må sige, med eksperterens billigelse og viden, og det er jo næsten umuligt at få nogen som helst oplysninger ud af de nuværende instanser. Lad mig blot henvise til den række spørgsmål, jeg her i salen har rejst, og som ministeren, hvis disse instanser havde fungeret, burde have kunnet besvare, og også de konkrete spørgsmål, jeg har rejst over for giftnævnet i skriftlig form, hvor giftnævnet henviste til virksomhederne, virksomhederne henviste til giftnævnet og ingen overhovedet kunne svare på dem. Der var simpelt hen ingen i dette rige, der havde forstand på, hvad den forurening, de forårsagede kunne medføre af ulykker både for befolkningens nuværende sundhed og ikke mindst de kommende generationers. Af og til kan man få det indtryk, at disse instanser er til for at velsigne alt, hvad industrien laver, og så bagefter finde en passende forklaring til os. Ministeren har bidraget til, at vi har fået det indtryk, fordi vi aldrig har kunnet få klart svar på, jeg indrømmer indviklede videnskabelige spørgsmål.

Som sagt mener vi ikke, at denne lovgivning kommer til bunds i problemet, og i sit sigte — det må jeg sige til hr. Vivike — er det et lovforslag, der beskytter kapitalens økonomiske interesser på bekostning af skatteyderne, og det er og bliver altså den jævne lønmodtager, det kan vi ikke komme uden om.

Ordføreren for forslagsstillerne (Vivike):

Jeg forstod på ministeren, at han ligesom savnede en begrundelse for, at socialistisk folkeparti allerede nu stiller forslag om ændring af vandløbsloven, for så vidt som vi i sidste samling, altså for knap et år siden, fremsatte vore ændringsforslag ved lovens anden behandling. Begrundelsen er simpelt hen, at i de 10-11 måneder, der er gået, eller hvor meget det er, er vi blevet meget, meget mere oplyst med hensyn til forureningsfaren, end vi var dengang. Det, vi har fået at vide siden da, er, at Østersøen er

meget stærkt forurennet, at i omtrent det halve af Østersøen har man det, fiskerne kalder død bund, hvor der ikke er ilt i vandet, at nogle af de største torskeyngelpladser er blevet ødelagt, og at dette område breder sig og forstørres for hver eneste dag, der går. Vi ved, der er en begyndende forurening i den vestlige Nordsø, hvor englænderne har forsket på den og opdaget, at der er forandringer af det organiske liv i kraft af forureningen. Den internationale sammenlutning af havbiologer har for nogen tid siden under et møde i Paris konstateret, at hvis forureningen fortsætter som nu, er alt liv i verdenshavene uddødt om 30 år. Det vidste vi ikke sidste forår, da vi havde anden behandling af vandløbsloven. Derfor er jeg blevet meget mere angst, og formentlig mange andre med mig, og der er en stærkere opinion nu for at få bekæmpet forureningen. Vi finder det ganske rimeligt, når man har gjort disse uhyggelige erfaringer, at vi prøver at forbedre vores vandløbslov, som vi jo godt nok endnu ikke helt ved hvordan virker, men jeg ved i hvert tilfælde, at SF ikke var tilfreds med den, at vi gerne ville have en mere effektiv vandløbslov; derfor fremsatte vi ændringsforslagene dengang, og vi prøver altså igen med dette lovforslag.

Nu siger hr. Chr. Thomsen, at socialdemokratiet vil gøre alt for at bekæmpe forureningen. Ja, det er da godt at vide, men det havde nu været rart, hvis de også ville gøre det i praksis ved at støtte vort lovforslag. Jeg synes nærmest, det er gået lidt tilbage med socialdemokratiet, for da vi ved anden behandling af den nye vandløbslov havde ændringsforslagene til afstemning, var der 24-25 socialdemokrater, der stemte for dem, men det synes der altså ikke at være mere, så meget optimistisk med hensyn til løfterne er jeg ikke.

Det er dyrt at bekæmpe forureningen, siger man; der er ingen, der kan nævne præcise tal, men for vandforureningen alene har der været nævnt 5 milliarder kr., 7 milliarder kr., og dér siger hr. Chr. Thomsen, at det er en uhyre sum. Nej, vist er det da ej, det er da ikke ret mange penge. Det er da ikke noget, vi ikke har råd til at gøre, når vi tænker på, at vi nu i mange år har brugt hvert år 2-3 milliarder kr. til militærvæsenet; det er landet da ikke gået bankerot af. Det